ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Sokolově rozhodl samosoudkyní Mgr. Ing. Štěpánkou Šťastnou ve věci manželů: **Le, narozena** , zastoupené Mgr. Marcelou Bendovou, advokátkou, sídlem Sokolov, Jednoty 1931, a **Vu, narozen** , oba bytem , **o určení platnosti manželství**

takto

I. Určuje se, že manželství uzavřené před Vietnamským velvyslanectvím v České republice v Praze, je platné.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Účastníci se žalobou domáhali určení, že jejich manželství uzavřené dne 20. 6. 2014 před Zastupitelským úřadem Vietnamu v Praze je platné. Manželka je vietnamské národnosti a je českou státní občankou, manžel je národnosti knihové a je státním občanem Vietnamu.

Z provedeného důkazního řízení, zejména ze shodných tvrzení účastníků, z rodného listu manžela a manželky, z Listiny o nabytí státního občanství České republiky manželkou ke dni 2. 4. 2014 a z oddacího listu soud zjistil, že manželka je od 2. 4. 2014 českou státní občankou, manžel občanem Vietnamské socialistické republiky a spolu dne 20. 6. 2014 před Vietnamským velvyslanectvím v České republice uzavřeli manželství. Vietnamské velvyslanectví v České republice následně vystavilo oddací list, ve kterém je manželka – tou dobou již česká státní občanka, označena národností Kinhové, státní příslušnost Vietnamu.

Podle ustanovení § 47 odst. 1 zákona č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém (dále jen „zákon"), nestanoví-li mezinárodní smlouva nebo přímo použitelný předpis Evropské unie něco jiného, stačí k založení pravomoci českých soudů k řízení o rozvodu manželství, neplatnosti manželství a určení, zda tu manželství je či není, jestliže je jeden z manželů státním občanem České republiky, nebo jestliže žalovaný má v České republice obvyklý pobyt. Pravomoc českého soudu k rozhodnutí ve věci je tedy dána skutečností, že manželka je státním občanem České republiky a žalovaný manžel má v České republice obvyklý pobyt.

Podle ustanovení § 48 odst. 1, 2 a 3 zákona se způsobilost osoby uzavřít manželství, jakož i podmínky jeho platnosti řídí právním řádem státu, jehož je tato osoba občanem. Forma uzavření manželství se řídí právním řádem platným v místě, v němž se manželství uzavírá. Uzavření manželství na zastupitelském úřadu České republiky v zahraničí se řídí českým právním řádem.

Podle ustanovení § 48 odst. 4 zákona nemůže státní občan České republiky uzavřít manželství na zastupitelském úřadu cizího státu v České republice.

Citované kolizní normy pro uzavření manželství obsažené v zákoně o mezinárodním právu soukromém jsou však součástí některých dvoustranných smluv o právní pomoci. Většina z nich se se zákonem shoduje; odlišná pravidla, která je třeba použít namísto ustanovení § 48 zákona, obsahuje mimo jiné právě smlouva s Vietnamem (vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 27. dubna 1984 o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních č. 98/1984 Sb. /dále jen „vyhláška"/), a to konkrétně v ustanovení § 18.

Podle ustanovení § 18 odst. 1 vyhlášky se při uzavření manželství osobami, z kterých jedna je občanem jedné smluvní strany a druhá občanem druhé smluvní strany, podmínky uzavření manželství pro každou z nich řídí právním řádem té smluvní strany, které jsou občany. Ohledně okolností vylučujících manželství musí být dodrženy kromě toho i požadavky právního řádu smluvní strany, na jejímž území se manželství uzavírá. Druhý odstavec uvedeného ustanovení stanoví, že forma uzavření manželství se řídí právním řádem té smluvní strany, na jejímž území se manželství uzavírá; třetí pak, že forma uzavření manželství před představitelem diplomatické mise nebo konzulárního úřadu, který je k tomu zmocněn jedním ze smluvních států, se řídí právním řádem tohoto státu. Podle odst. 4 citovaného ustanovení se k platnosti sňatku mezi občany smluvních stran se vždy vyžaduje zachování občanské formy.

Vzhledem k tomu, že účastníci uzavřeli manželství před představitelem konzulárního úřadu, řídí se forma uzavření manželství vietnamským právem – tedy zákonem o manželství a rodině číslo 22/2000/QH10 a je tak vyloučeno užití ustanovení zákona o mezinárodním právu soukromém, které výslovně zakazuje tzv. konzulární sňatky českých občanů před zastupitelskými úřady cizích států v České republice.

Soudu se při náležitém uvážení souhrnu všech okolností případu, a zejména důvodného očekávání účastníků ve spravedlivé řešení věci, jevilo jiné rozhodnutí, než určení

platnosti uzavřeného manželství z lásky a vzájemné náklonnosti a mimo jiné i za účelem řádné legalizace vztahu účastníků, jako nepřiměřené a odporující rozumnému a spravedlivému uspořádání vztahu mezi partnery. Za zcela legitimní cíl účastníků soud považoval v tomto případě zájem manželů společně žít, vychovávat společně děti a pracovat ve státě, jehož je žena zároveň občankou a v němž má muž povolení k pobytu. Navíc soud v řízení neshledal okolnosti vylučující manželství, a to jak podle českého práva, tak podle vietnamského práva. V řízení také nepřehlédl pochybení oddávajícího úředníka Vietnamského velvyslanectví v České republice, který nedostatečně ověřil státní příslušnost manželky, která v době uzavření sňatku byla již více než dva měsíce českou státní občankou, které následně vedlo manželku až k podání této žaloby a oba účastníky k absolvování soudního řízení.

O nákladech řízení rozhodl soud dle ustanovení § 23 zákona o zvláštních řízeních soudních, podle kterého žádný z účastníků zásadně nemá právo na náhradu nákladů řízení v řízení ve statusových věcech manželských a partnerských.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku nelze podat odvolání.

V Sokolově dne 18. srpna 2015

Mgr. Ing. Štěpánka Šťastná,v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Renata Heinzmannová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 08.09.2015. Připojení doložky provedla Jana Kuzmiaková dne 06.04.2017.

Jana Kuzmiaková
Digitálně podepsal Jana Kuzmiaková
Datum: 2017.04.6 08:42:33 +02'00'